

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 1T/62/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5918010335
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Štepita
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2020:5918010335.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Ivanom ŠTEPITOM, trestnej veci proti obžalovanej M. N. a spol., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. f) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.06.2020 v Ružomberku, takto

rozhodol:

obžalované

X)M. N., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom L., prechodne bytom K. XX, L.,

X)F. Q., rod. G., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom X., V. I XXXX/X, t.č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS L.,

uznávajú sa za vinné, že

obžalovaná M. N.

1) dňa XX.XX. 2018 v čase okolo 12.10 h na vlakovom nástupišti Železničnej stanice Ružomberok, pri nastupovaní do osobného vlaku Os 3416 odchod z Ružomberka o 12.13 h smer Vrútky, okradla vopred vytypovanú staršiu osobu, poškodenú M. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. Q. XXX tak, že k nej pristúpila odzadu a na kabelke, ktorú mala poškodená na sebe prevesenú krížom cez telo rozopla zips, z kabelky potom odcudzila dámsku koženú peňaženku čiernej farby, v ktorej sa nachádzala finančná hotovosť cca. 40,- Eur, občiansky preukaz EB 236425, preukaz poisťovne VŠZP, preukaz pre zákazníka ŽSS, a.s., preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím č. 062923, platobná karta číslo XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX k osobnému účtu IBAN N XXXX XXX XXXX XXXX vedeného v W. G., a.s., všetko na meno poškodenej, rôzne zákaznícke a vernostné karty a iné drobnosti v nej uložené, čím poškodenej spôsobila škodu odcudzením vo výške 40,-Eur a skutku sa dopustila napriek tomu, že bola za obdobný čin v posledných dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdená a to rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 9T 27/14 zo dňa 07.09.2017, právoplatného dňa 23.10.2017 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a zločin porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), c), ods. 3 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov,

obžalovaná F. Oláhová

2) dňa XX.XX.2018 v čase okolo 12.15 h na Železničnej stanici Ružomberok prevzala od M. N. finančnú hotovosť vo výške 15,- Eur hoci vedela, že sa jedná o vec, ktorá bola získaná trestným činom krádež, spáchaným dňa XX.XX.2018 v čase okolo 12.10 h na vlakovom nástupišti Železničnej stanice Ružomberok, na poškodenej M. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. Q. XXX a tieto si ponechala pre vlastnú potrebu,

obžalované M. N. a F. Q.

3) dňa XX.XX.2018 v čase o 12.25 h v Likavke na ul. Kačkovej prišli spoločne k vonkajšiemu bankomatu číslo S6AV342I patriaceho Všeobecnej úverovej banke, a.s. a prostredníctvom odcudzenej platobnej karty číslo XXXXXXXXXXXXXXXX vydananej k osobnému účtu IBAN N XXXX XXX XXXX XXXX XXXX vedeného v W. G. U. V. and Slovakia, a.s. na meno M. S. sa F. Q. pokúsila o neúspešný výber finančnej hotovosti 80,- Eur, lebo zadala nesprávny PIN kód, potom platobnú kartu z bankomatu vytiahli a zahodili na neznámom mieste, čím majiteľke účtu M. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. Q. XXX, škoda nevznikla,

t e d a

obžalovaná M. N.

v bode 1/ obžaloby
prisvojila si cudziu vec tým, že sa jej zmocnila a čin spáchala na veci, ktorú mal iný pri sebe, hoci bola za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdená a čin spáchala na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

obžalovaná F. Q.

v bode 2/ obžaloby
nadobudla vec, ktorá bola získaná trestným činom spáchaným inou osobou,
obžalované M. N. a F. Q.

v bode 3/ obžaloby
spoločným konaním si neoprávnene obstarali platobný prostriedok a použili ho,

č í m s p á c h a l i

obžalovaná M. N.

v bode 1/ obžaloby
zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. d), ods. 3 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona,

obžalovaná F. Q.

v bode 2/ obžaloby
prečin podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a) Trestného zákona

obžalované M. N. a F. Q.

v bode 3/ obžaloby
prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j ú

obžalovaná M. N.

podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, za použitia § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu L., sp.zn. 3T/36/2018-144 zo dňa 11.04.2018, právoplatný 25.09.2018, ktorým bol obžalovanej uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov, výkon ktorého jej bol podmiennečne odložený a bola jej určená skúšobná doba na 2 (dva) roky. Súd zároveň zrušuje aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

obžalovaná F. Q.

podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 0T/162/2018 zo dňa 26.10.2018, právoplatný 26.10.2018, ktorým bol obžalovanej uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súd zároveň zrušuje aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanej M. N. povinnosť zaplatiť poškodenej M. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. Q. č. XXX, okres V., škodu vo výške 50,- euro.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Ružomberok podala na M. N. obžalobu pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, ako aj pre prečin neoprávneného vyrobenia a používanie platobného prostriedku, elektronický peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a na obžalovanú Inu Oláhovú pre prečin podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako bolo uvedené vo výrokovej časti obžaloby zo dňa 01.08.2018, sp. zn. Pv 217/18/5508-57.

Obe obžalované na hlavnom pojednávaní dňa 15.06.2020 zhodne uviedli, že majú záujem na uzavretí dohody o vine a treste, s ktorým postupom však okresný prokurátor nesúhlas. Zároveň prokurátor navrhol kvalifikovať konanie obžalovanej M. N. v bode 1) obžaloby ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. d), ods. 3 písm. f) Trestného zákona v znení zákona č. 214/2019 Z.z.

Obžalovaná M. N. po zmene právnej kvalifikácie vyhlásila, že je vinná zo skutkov, ktoré boli obžalobou kladené za vinu. Kladne odpovedala aj na otázky kladené jej v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku. Pretože jej vyhlásenie malo oporu aj v dôkazoch, ktoré boli vykonané v prípravnom konaní, keď k spáchaniu trestného činu sa takisto priznala a potvrdila, že poškodenú okradla, pokúsila sa o výber finančnej hotovosti za pomoci odcudzenej platobnej karty a spoluobžalovanej Q. odovzdala finančný obnos vo výške 15,- euro a aj ďalšie dôkazy vykonané v prípravnom konaní, ktoré si súd osvojil postupom podľa § 238, 240, 241 a 242 Trestného poriadku, súd vyhlásenie obžalovanej M. N. o uznaní viny prijal, pričom zároveň rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaná priznala spáchanie skutkov, sa nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace so spoluzavinením obžalovanej Q., ako aj dôkazy súvisiace s výrokom o treste a o náhrade škody.

Obžalovaná N. pred súdom potvrdila, že F. Q. bola s ňou na nástupišti Železničnej stanici v Ružomberku a videla, ako poškodenej vyberá z kabelky peňaženku. Výslovne uviedla, že do Ružomberka prišli kradnúť, poprela, že by účelom návštevy Ružomberka mala byť návšteva lekára, ako to tvrdila spoluobžalovaná Q..

Obžalovaná F. Q. svoje vyhlásenie o vine modifikovala, viackrát ho menila, preto ju súd vypočul v procesnom postavení obžalovanej.

Uviedla, že použila platobnú kartu, ktorú jej dala N., ale myslela si, že karta je jej. Mala vedomosť o tom, že dcéra N. jej vybavila účet spolu s platobnou kartou, na ktorý účet bol poukazovaný dôchodok. Na svoju obranu uviedla, že v čase skutku bola pod vplyvom liekov a bola v nesprávny čas na nesprávnom mieste. Snažila sa spochybníť výpoveď N., ktorá je proti nej zaujatá, nakoľko v minulosti sa spolu pobili v byte jej otca. Vylúčila akýkoľvek podiel na krádeži peňaženky s dokladmi, opakovane zdôrazňovala, že má psychické problémy, bola pod vplyvom liekov, avšak nie v takej miere, že by nevedela rozpoznať, že jej N. dala platobnú kartu spolu s PIN-om. Podľa nej N. klamala, keď tvrdila, že jej nekupovala cigarety, ale pri výsluchu na polícii ukazovala aj bloček o zakúpení tovaru. Dôvodom vybratia peňazí z bankomatu mala byť skutočnosť, že N. nemala peniaze na zaplatenie receptu. Svoju prítomnosť v Ružomberku odôvodnila tým, že len sprevádzala N., ktorá si chcela vybaviť nejaké papiere pre psychiatrickú správu. Opakovane popierala podiel na krádeži, vyjadrila ochotu poškodenej vrátiť peniaze, ktoré boli v peňaženke, a to napriek tomu, že ona ju neukradla, ale podľa nej je N. nepríčetná. To, čo sa stalo, oľutovala.

Poškodená M. S. uviedla, že cestovala do Vrútok, odcudzenie peňaženky spolu s dokladmi si všimla až vo vlaku, keď si chcela vybrať lístok na kontrolu. Zamestnankyňa ŽSR jej mala povedať, že videla, ako sa na peróne na ňu tlačia dve dámy, ktoré však ona nevedela opísať. Všetky doklady s výnimkou platobnej karty a hotovosti jej boli vrátené.

Jej výpoveď potvrdila aj svedkyňa N. L., ktorá o. i. uviedla, že obidve obžalované stáli na peróne a pýtali sa jej, ktorým smerom ide vlak.

V prípravnom konaní bol vypracovaný znalecký posudok znalcom z odboru psychiatrie na obžalovanú N. a v konaní pred súdom znalec vypracoval aj znalecký posudok na obžalovanú Q..

Znalec MUDr. H. vo vzťahu k obžalovanej N. na hlavnom pojednávaní uviedol, že menovaná chápe zmysel trestného konania, jej ovládacie i rozpoznávacie schopnosti v čase spáchaných skutkov boli zachované. Vzhľadom na diagnostikovanú závislosť na viacerých návykových látkach a pri pokračovaní užívania týchto látok je jej pobyt na slobode potencionálne nebezpečný, na druhej strane však znalec nenavrhol žiadnu formu ochranného liečenia. K správaniu sa obžalovanej N. na pojednávaní znalec pripísal histriónskej a disocálnej osobnostnej štruktúre, pričom sa dá hovoriť, že je tu vedomá simulácia takýchto prejavov. K tvrdeniu obžalovanej Q., že mali ísť do Ružomberka k nejakému psychiatrovi, znalec uviedol, že v zdravotnej dokumentácii obžalovanej N. sa nenachádzala žiadne zmienka, že by sa menovaná liečila u nejakého psychiatra v Ružomberku.

Vo vzťahu k obžalovanej Q. znalec konštatoval, že aj v jej prípade má zachované ovládacie a rozpoznávacie schopnosti, obžalovaná chápe zmysel trestného konania, pričom pobyt na slobode u menovanej nepovažuje za nebezpečný.

Ani u jednej z obžalovaných znalec vyšetrením nezistil, že by trpeli vážnou duševnou chorobou v pravom slova zmysle, teda takou chorobou, ktorá by mohla mať vplyv na ovládacie a rozpoznávacie schopnosti. Tak zo znaleckého posudku, ako aj z výpovede znalca na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaná F. Q. simuluje duševnú poruchu.

Súd na hlavnom pojednávaní ďalej vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, ktoré boli zadovážené v prípravnom konaní a na základe takto vykonaného dokazovania hodnotiac dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán dospel k záveru, že obžalovaná M. N. bude jednak v rozsudku spáchala zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. f) Trestného zákona, pretože prisvojila si cudziu vec tým, že sa jej zmocnila a čin spáchala na veci, ktorú

mal iný pri sebe, hoci bola za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdená a čin spáchala na chránenej osobe - osobe vyššieho veku, obžalovaná F. Q. v bode 2) naplnila všetky zákonné znaky prečinu podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a obe obžalované v bode 3) obžaloby naplnili zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu neoprávneného vyrobienia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Obžalovaná M. N. pred súdom urobila vyhlásenie o vine, ktoré vyhlásenie súd prijal. Svojou výpoveďou zároveň usvedčovala aj spoluobžalovanú F. Q.. Obžalovaná N. potvrdila, že do Ružomberka pricestovali z dôvodu, že chceli kraďnúť. Takýto motív trestnej činnosti plne zodpovedá aj pomerne bohatej kriminálnej minulosti oboch obžalovaných, ktoré už boli viackrát odsúdené za obdobnú trestnú činnosť. Obžalovaná Q. svoju obranu postavila na tvrdení, že nevedela o krádeži peňaženky, na druhej strane priznala pokus o výber finančných prostriedkov pomocou odcudzenej platobnej karty. Tvrdila, že len sprevádzala N., ktorá si chcela vybaviť nejaké papiere z dôvodu psychiatrickej správy, čo však obžalovaná N. poprela a jej výpoveď potvrdzuje aj znalec MUDr. H. v tom smere, že v zdravotnej dokumentácii menovanej absentuje akákoľvek zmienka, že by sa obžalovaná N. liečila u psychiatra v Ružomberku. Ďalším priamym dôkazom, ktorý obe obžalované usvedčuje zo spáchania trestného činu, je výpoveď svedkyne Žabkovej, ktorá obe obžalované videla v tesnej blízkosti poškodenej, čo podľa nej mohlo súvisieť práve s krádežou peňaženky, o ktorej sa svedkyňa dozvedela od Anny Michalovej počas jazdy vlakom. Obrana obžalovanej Iny Q. bola vyvrátená aj zabezpečenými listinnými dôkazmi, z ktorých je nepochybné, že obe menované sa po krádeži zdržiavali v bližšom okolí Železničnej stanice v Ružomberku a teda nevyhľadali žiadne lekárske pracovisko.

V súvislosti so zmenou právnej úpravy (novelizácia Trestného zákona) potom na rozdiel od podanej obžaloby bol skutok pod bodom 1) pôvodne kvalifikovaný ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona kvalifikovaný podľa právnej kvalifikácie, ktorá je vo vzťahu k obžalovanej N. priaznivejšia, a to podľa ods. 3 písm. f) Trestného zákona. Poškodená M. S. je osoba, ktorej Trestný zákon priznáva zvýšenú ochranu, teda osoba vyššieho veku. Práve fyzický vek poškodenej, chôdza za pomoci zdravotnej pomôcky potom dáva záver, že obžalované si ako cieľ svojho útoku vybrali práve poškodenú, ktorá sa im v tomto smere javila ako ľahší cieľ.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsobom spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaná M. N. aktuálne využíva služby charity. V registri trestov má doposiaľ 17 záznamov prevažne za majetkovú trestnú činnosť. Naposledy bola odsúdená rozsudkom Okresným súdom Dolný Kubín sp. zn. 9T/27/2014 zo dňa 07.09.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 23.10.2017, a to za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona a zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c), ods. 3 písm. a) Trestného zákona a bol jej uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov.

Obžalovaná F. Q. je nezamestnaná, v registri trestov má 14 záznamov, takisto prevažne pre majetkovú trestnú činnosť (drobné krádeže). V priebehu konania pred súdom bola vzatá do väzby, nakoľko sa vyhýbala trestnému stíhaniu. Výkon väzby jej bol v súvislosti s právoplatne uloženým trestom, ktorý uložil Okresný súd Bratislava I, sp. zn. 0T/162/2018 zo dňa 26.10.2018 prerušený a po výkone tohto trestu vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne bola opätovne vzatá do väzby. Aktuálne je voči nej vedené ďalšie trestné konanie, a to pred Okresným súdom Bratislava I vo veci 6T/62/2018. Súčasne je podozrivá zo spáchania ďalšej trestnej činnosti.

Motívom trestnej činnosti u oboch obžalovaných je jednoznačne snaha získať majetkový prospech a tento použiť pre vlastnú potrebu. Vychádzajúc z ustanovení § 34 ods. 1 a 31 ods. 2 Trestného zákona dospel súd k záveru, že na obe obžalované je potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody, a to trestom nepodmienečným.

Obžalovanú M. N. súd odsudzoval (po zmene právnej kvalifikácie) za trestný čin, ktorý v odseku 3 § 212 stanovuje trest odňatia slobody v rozpätí od 3-10 rokov. Súd obžalovanej priznal jednu poľahčujúcu okolnosť a dve priťažujúce okolnosti a zároveň jej ukladal trest súhrnný, nakoľko obžalovaná spáchala skutky skôr, ako bola súdom prvého stupňa uznaná vinnou zo spáchania iného trestného činu. Týmto rozhodnutím je potrebné rozumieť trestný rozkaz Okresného súdu Žilina, sp. zn. 3T/36/2018 zo dňa 11.04.2018, právoplatný dňa 25.09.2018, ktorým obžalovanej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 roky. U obžalovanej prevažuje počet priťažujúcich okolností, preto u nej došlo k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby, no na druhej strane jej súd ukladal trest aj pri aplikácii ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, kedy prihliadol najmä na jej priznanie, ako aj na skutočnosť, že svojou výpoveďou usvedčovala spoluobžalovanú Q., a preto jej uložil trest pod dolnou hranicou zvýšenej trestnej sadzby vo výmere 3 roky nepodmienečne. Na výkon trestu súd obžalovanú zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Žilina, sp. zn. 3T/36/2018 a zrušil tiež všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súd je toho názoru, že aj takto uložený trest s prihliadnutím na okolnosti spáchaného trestného činu, osobu obžalovanej splní účel sledovaný zákonom.

Aj F. Q. súd odsudzoval za skutok, ktorý spáchala skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok v inej trestnej veci. Týmto rozhodnutím je rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 0T/162/2018 zo dňa 26.10.2018, právoplatný toho istého dňa, ktorým bol obžalovanej uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súd zároveň zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. U obžalovanej Iry Q. súd nezistil poľahčujúce okolnosti, ako na priťažujúce okolnosti súd prihliadol na skutočnosť, že spáchala viacero trestných činov a už v minulosti bola za trestnú činnosť odsúdená, a preto jej uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov nepodmienečne, teda na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby. U F. Q. súd nezistil žiadne ďalšie relevantné skutočnosti (§ 10 ods. 2 Trestného zákona), ktoré by mohli mať vplyv na ukladanie druhu trestu a najmä jeho výšky.

Poškodená si škodu včas a riadne uplatnila, preto súd uložil obžalovanej M. N. zaplatiť poškodenej M. S. kodu vo výške 50,- euro.

Poučenie:

Proti výroku o vine u obžalovanej 1) odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Ružomberok do 15 dní od oznámenia rozsudku.

Odvolanie má odkladný účinok. (§306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V neprospech obžalovaného môže odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len v jeho prospech (§308/2)

- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 305/1). Ak je poškodený právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.